

ТОТО

НИНЦА-МАЧКА

**И ПАКЛЕНИ
КОНЦЕРТ**

ДЕРМОТ О'ЛИРИ

ИЛУСТРОВАО НИК ИСТ

ПРЕВЕЛА ДИЈАНА РАДИНОВИЋ

■ Laguna ■

Наслов оригинала

Dermot O'Leary

TOTO THE NINJA CAT

AND THE SUPERSTAR CATASTROPHE

Text copyright © Dermot O'Leary, 2019

Illustrations copyright © Nick East, 2019

Inside back cover photograph by Ray Burmiston

Translation copyright © 2022 за српско издање, ЛАГУНА

**ЧИТАОЦИМА
КОЈИ УСВАЈАЈУ И
СПАСАВАЈУ ЖИВОТИЊЕ
– БРАВО ЗА ВАС!**

ПРВО ПОГЛАВЉЕ

Тото је знала да има само једну прилику, само једну шансу да ухвати коловође псеће мафије која се бавила крађом и илегалном трговином костију. Већ шест месеци крали су ***ОМИЉЕНЕ ПОСЛАСТИЦЕ*** лондонских кучића, а ово им је била ***НАЈВЕЋА ПОШИЉКА*** досад. Ако их вечерас не улови, ко зна кад ће јој се пружити нова прилика за то.

Крађа костију изазвала је, наравно, велико огорчење међу псећим светом. За разлику од мачака, које ћуте, трпе и иду даље, пси јасно и гласно изражавају своје незадовољство.

И тако је лондонска псећа популација по читаву ноћ завијала и копала рупе на

све стране иако није имала ништа у њих да стави.

Од те силне буке нико у престоници није могао ни ока да склопи, ни људи ни животиње, и сви су већ били врло зловољни. Тото је била под великим притиском да реши тај случај, и то **БРЗО!**

– Пси су, како кажу, човечији најбољи пријатељи и бескрајно одани, а види их сад! Краду једни другима коске и то за шта? За шаку **КЕКСИЋА**, претпостављам – промрмља Тото онако за себе. Нестрпљиво је чекала да се њен брат Силвер врати у њихово скровиште – на кров са ког се пружао поглед на складиште које је он отишао да осмотри изблиза. Веровали су да банда управо ту чува кости пре него што их отпреми из Лондона.

Ово јој је био седми задатак откако ју је Лари, њен шеф и начелник британског огранка **ДРЕВНОГ РЕДА МЕЂУНАРОДНИХ НИНЦА-МАЧАКА**, поставио за свог помоћника. Тото је била одушевљена што је постала званична **НИНЦА-МАЧКА**, а помоћ јој је пружао и њен верни и поуздани брат Силвер, који јој је служио као водич пошто је Тото била готово сасвим слепа. Њих двоје су заједно:

Ухватили **БАНДУ ПАЦОВА** која је рекетирала све радње на јужној обали Темзе

Ушли у траг **МОРСКИМ ПРАСИЋИМА** који су стајали иза огромне преваре са пошиљкама краставаца

(они их наводно обожавају – ко би рекао!)

Затворили илегални **МРАВЉИ**
ЦИРКУС, који је било ВЕОМА те-
шко уочити, чак и Силверу

Разоткрили ланац корупције у
такмичењу за избор најлепшег
МОПСА

Решили мистерију **БАНДЕ ЈЕГУЉА**
које су биле мајстори за обијање
сефова... и неухватљиве!

А сад су били на корак од тога да растуре
ланац илегалне трговине псећим костима.

Лари је имао поверења у њих – досад су
успешно извршили сваки задатак који им
је задао и животиње у Великој Британији

никад нису биле безбедније. Мачићи су живели врло лепим животом. Једина мана, бар што се тиче Тото, била је то што су им се имена појављивала у животињским новинама

Сисарским новостима

превише често за њен укус. Нинџе би стварно морале да остану инкогнито! (Мада је Силвер био одушевљен писмима обожаваатеља...)

– Просто кô пасуљ – каза Силвер кад је скочио на кров с погледом на складиште.
– Све су кости у сандуцима у приземљу, и гадно смрде... **ПСИ НЕМАЈУ НИКАКАВ УКУС!**
Тамо је неких пет паса, све бул мастифи

осим једног цек расела који је, гле чуда!, главни, како се чини. Ово ће за тебе бити мачји кашаљ – пређеш преко жице до складишта, ускочиш кроз кровни прозор, а онда... онда урадиш оно што ти радиш. Ја ћу дојавити Шили и екипи испред и док си рекла пиксла обавићемо посао и стићи до осам код Мацоликог на вечеру!

Шила је била полицијски пас, њихова пријатељица која је сад постала начелница **ЦИЈЕ** (животињске полиције). Упознали су је кад су покушавали да спрече **ВЕЛИКУ ПЉАЧКУ СИРА**. Заједно су ухватили банду **НАДВОЈВОДЕ ФЕРДИЦИЦА**, који је успео да побегне. Последњи пут су га видели како плови Северним морем– на баржи препуној камамбера. Где се сад крио, то нико није знао.

Тото се бринула да ће се једног дана поново срести са својим љутим непријатељем, али он се засад притајио. После тога она и Силвер су даноноћно радили са Шилом, старајући се да лондонске животиње буду безбедне.

Тото се насмејала и завртела главом. – А не, брате! Ако ја морам преко те жице,

И ТИ ИДЕШ СА МНОМ! Нећеш се тако лако извући! Уосталом, можда ће ми затребати твоје очи кад се нађемо унутра.

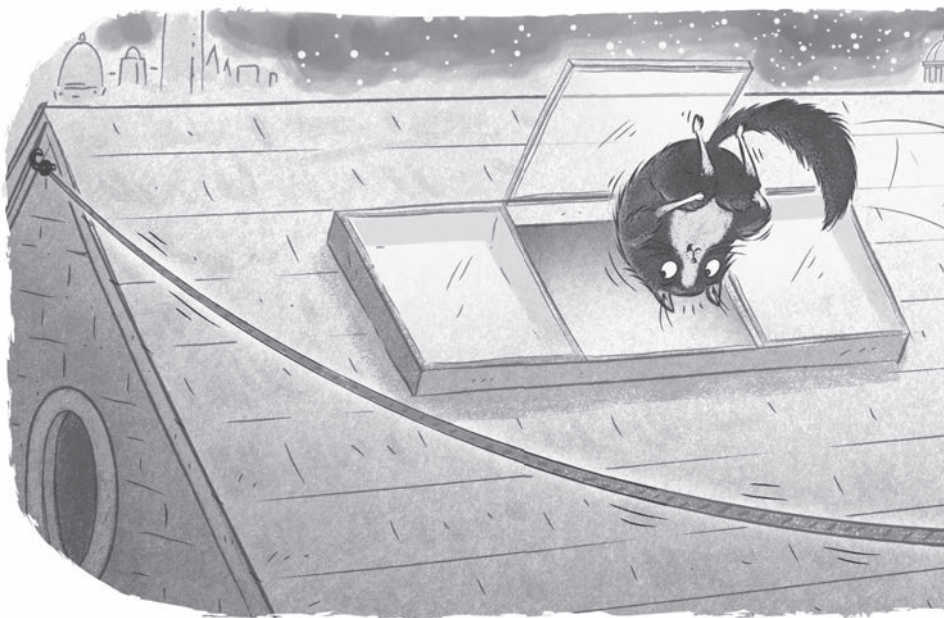
– Добро – нервозно одврати Силвер – али они пси су баш велики и... зубати.

Тото потапша брата по рамену. – Ти среди џек расела, а ја ћу се постарати за крупне момке. Хајде, идемо.

Нечујно као... па као **НИНЦЕ**, две мачке су пошле преко жице што је спајала два крова. Тото је прва прешла и нечујно доскочила на кров, а Силвер је ишао за њом.

– Хеј, секо, хоћеш да видиш потезе које сам вежбао? – прошапута он.

– Шта? НЕ – тихо рече Тото. – Ово никако није ни време ни место да ми сад показујеш нове вештине!

Али било је прекасно. Њен разметљиви брат виноу се у ноћ и направио **САЛТО** (који, руку на срце, уопште није било лош), али онда је све пошло наопако. Уместо да вешто доскочи поред своје сестре, Силвер је погрешно проценио даљину и

пролетео
право
кроз
кровни прозор
и пао
доле
на под.

Сад, сам пад и није био неки проблем; мачке су прави мајстори у **СКАКАЊУ**, **ДОСКАКИВАЊУ** и, у Силверовом случају, **ПАДАЊУ**. Много већи проблем било је то што су се опасни пси брзо повратили од шока и опколили уљеза. Међутим, пре него што су стигли да проговоре, Силвер је отро прашину са себе и преузео контролу над ситуацијом... као.

– Даме и господо, задовољство ми је да вас упознам. **ЈА СЕ ЗОВЕМ СИЛВЕРТОН** и ја сам... и ја сам... овај... из Удружења за, овај, илегалну трговину костима. Дошао сам да се уверим да тргујете, овај, илегално и изнад... овај, испод руке... мислим шапе.

Имате ли сва потребна документа? Ово је само рутинска провера, али **ПРАВИЛА СУ ПРАВИЛА**.

Збуњени бул мастифи несигурно су се згледали.

– **ХАЈДЕ! ШТА ЧЕКАТЕ? НЕМАМ ЈА ВРЕМЕНА.** – Силвер је скрстио шапе и почео нестрпљиво да цупка.

Горе на крову Тото га је ужаснуто слушала. **ИМА ДА ГА РАШЧЕРЕЧЕ,** помисли она.

Али фора му је изгледа упалила, што је било просто невероватно. Тото је морала да призна: њен старији брат можда није нинџа, али је зато имао добру жваку.

– Извините, господине, одмах ћемо их ископати. Хеј, Дерече, куд се деде онај товарни лист за пошиљку костију? – довикну огромни пас другом.

– Идем да процуњам да га нађем.

– Брже то мало, нећете ваљда да вам пишем казну! – на то ће Силвер, уживевши се у улогу.

– Извињавам се, господине, одмах ћемо га на...

– **ШТА ТО РАДИТЕ?** – заурла мали и ВРЛО бесни џек расел који се појавио на вратима канцеларије у дну складишта.

– О, шефе, овај господин је из... одакле оно беше? – бул мастиф нервозно упита Силвера.

– Из **УДРУЖЕЊА ЗА ИЛЕТАЛНУ ТРГОВИНУ КОСТИМА**. Дошао сам да проверим да све радите, знате, нелегално и како не треба – каза Силвер, који се сад већ прилично унервозио.

– **БУДАЛЕ!** – заурла џек расел. – Тако нешто не постоји! А ако и постоји, ми нисмо тамо учлањени! Не знам ко је овај шаљив-

џија, али кладим се да је из **ЦИЈЕ**, па вас лепо молим да радите свој посао и растргнете га на комаде!

Силвер прогута кнедлу кад су га **ОТРО-**
МНИ БАЛАВИ ПСИ скроз опколили.

– Извињавам се због овога, *јосџоди-*
не, али знате, **ПРАВИЛА СУ**
ПРАВИЛА – зарежа један.

– Е *саг* је ред на мене
– каза Тото за себе, па се
БАЦИ ГЛАВАЧКЕ кроз кров-
ни прозор. Велико
складиште било је
добро осветљено,
па је разазнала
сеновите обли-
ке под собом.
Кад се при-
ближила поду,
исправила се и с лакоћом дочекала на
ноге поред брата, препавши велике псе.

– Хеј, бато, шта мислиш, је л' можеш да средиш оног малог **ГОРОПАДНОГ?** – Показала је на џек расела. – Ја ћу се позабавити овим грубијанима.

– Него шта, секо... мислим, пробаћу – одврати Силвер.

– Добро онда... **ХАЈДЕ ДА НИНЦАМО!**

Тото се на то бацила на псе. Извела је **УДАРАЦ ИЗ ОКРЕТА**, па једно **ЧИШЋЕЊЕ**, па извела **ВЕНТУРИНЕ МАКАЗИЦЕ** (њен омиљени ударац који носио име њеног старог учитеља из Италије од кога га је и научила – двадесет четири брза ударца ногама, након чега једном канџом гурнеш противника и обориш га). Очас посла сви су пси ошамућено лежали на поду око ње.

Силвер је пак имао знатно тежи посао са жилавим џек раселом, који је очито умео да се таба. Мали мачор је давао све од себе, али џек расел га је ипак бацио на леђа и прибио за под.

– **ВЕРУЈЕМ ДА НИСМО ПРОШЛИ ИНСПЕКЦИЈУ** – казао је џек расел смејући се, па шкљоцнуо чељустима тик уз Силверов врат.